

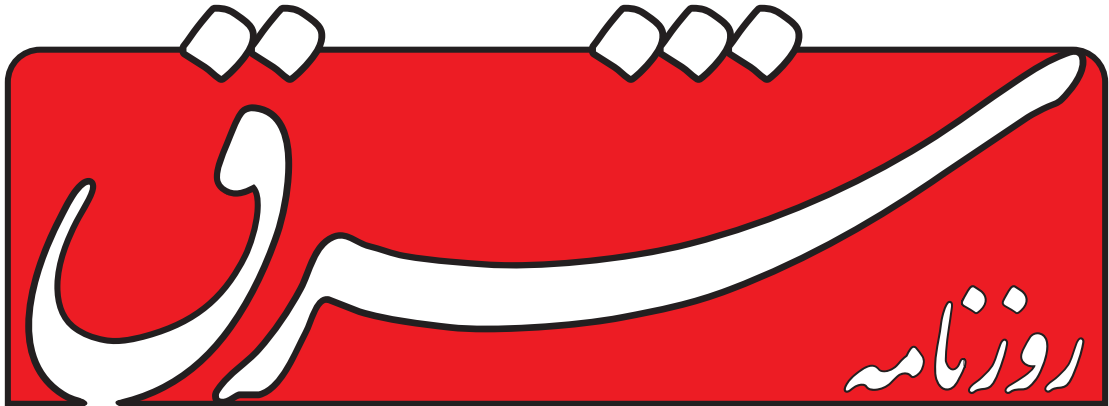
مقام معظم رهبری در پیامی مطرح کردند

تشکر از مدال آوران المپیک ۲۰۲۰ توکیو

با نگاه اطلاع‌رسانی دفتر مقام معظم رهبری: با پایان کار کاروان ورزشی ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در پیامی از مدال آوران کشورمان تشکر کردند. متن پیام رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است: بسمه تعالی...

صفحه ۲

یکشنبه ۱۷ مرداد ۱۴۰۰ ۲۸ ذی‌الحجه ۱۴۴۲ ۸ آگوست ۲۰۲۱

محسنی‌اذهای به اوین رفت دیدار قاضی القضات بازندان امنیتی

گروه سیاست: قاضی القضات در سومین بازدید از زندان‌ها به بند امنیتی اوین رفت؛ جایی که به درهای بسته‌اش معروف است و حتی به درخواست‌های مکرر برخی نمایندگان مجلس در دوره‌های گذشته و حتی رئیس‌جمهور اسبق باز نشده است...

صفحه ۲

سال هجدهم • شماره ۴۰۶۹ • ۱۲ صفحه • ۷۰۰۰ تومان

سرمقاله

۹۰ روز سرنوشت‌ساز برای رئیس‌جمهور: برجام و گوام

کیومرث اشتریان

در ادبیات علوم اداری گفته می‌شود که در رژیم‌های ریاستی انتخابی سرنوشت موفقیت و شکست یک رئیس‌جمهور در ۹۰ روز ابتدای دولت مشخص می‌شود. اگر در این مدت بتواند پایه‌های حکومت خویش را به خوبی مستقر کند، احتمال موفقیتش بیشتر است. محافل داخلی و خارجی که در هنگام انتخابات و به‌قدرت‌رسیدن رؤسای جمهور تأثیرگذار بوده‌اند، او را اسیر جریان‌های سیاسی خویش می‌کنند. آقای رئیسی ۹۰ روز سرنوشت‌ساز را در پیش‌روی دارد. جریان‌هایی که او را می‌توانند به اسارت گرفته باشند، چنگانه هستند؛ از ستادهای انتخاباتی او تا محافلی که سیاست‌هایی خاص را مدنظر دارند. فعالان ستادها ممکن است صرفاً در پی کسب پست و مقامی باشند که ضرورتاً جریان سیاستی نمی‌سازند؛ اما محافل تأثیرگذار جریان‌ساز هستند و در پی تسخیر سیاست و دولت. مهم‌ترین این سیاست‌ها «برجام» و «گوام» است. گوام همان «گروه ویژه اقدام مالی» (FATF/ Financial Action Task Force) است. برخی سیاست‌ها نقش تسخیری دارند؛ چون کلیدی‌اند. هرکس که بر آنها تسلط یابد، بر سیاست و دولت سلطه می‌یابد. در اینجا ما با شکل دیگری از مبارزه قدرت مواجهیم که مبارزه برای کرسی ریاست نیست؛ بلکه مبارزه بر سر تسخیر محتوای سیاست است. مدت‌هاست که نقش شخصی و حتی حقوقی مقامات رسمی در نهادهای حکومتی تضعیف شده است و عملاً تغییر افراد موضوعیتی ندارد.

ادامه در صفحه ۴

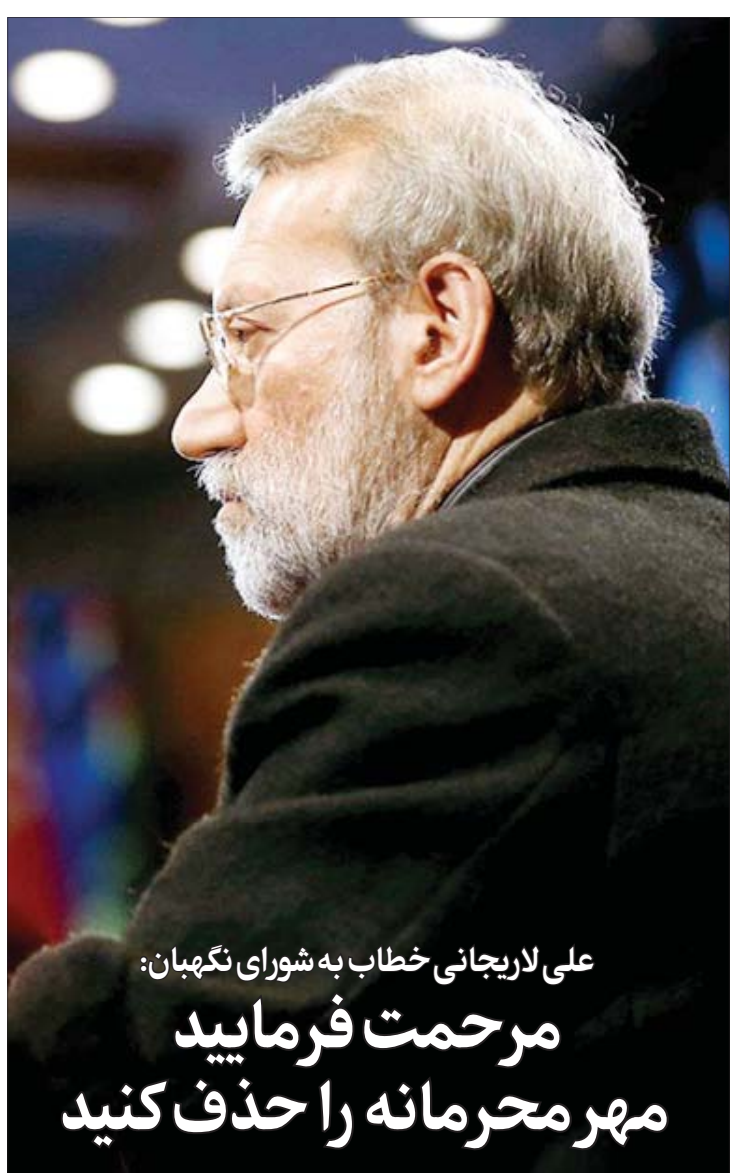
مجلس در برابر طرح صیانت

برخی نمایندگان به صرافت افتاده‌اند که طرح صیانت مسکوت بماند

از حامیان جریان اصولگرایی را هم درآورده بود. بسیج دانشجویی به‌تازگی در بیانیه‌ای خواستار تصویب سریع‌تر طرح شفافیت آرای نمایندگان شده بود. طرحی که در صورت تصویب می‌تواند مانع به‌سرانجام‌رساندن بی‌سروصدای طرح‌های دیگر شود. حداقل فایده آن این است که اسامی موافقان و مخالفان طرح‌ها به اطلاع مردم می‌رسد.

مشروح گزارش را در صفحه ۲ بخوانید

گروه سیاست: به نظر می‌رسد موج انتقادات کار خود را کرد و برخی از نمایندگان مجلس به صرافت این افتاده‌اند که طرح برچالش صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی را در کمیسیون فرهنگی مسکوت بگذارند. یکی از انتقادات به این طرح، نبود شفافیت بود. ارجاع آن به کمیسیون فرهنگی و تصویب آن بدون طرح در صحن و اعلام نظرات مخالف و موافق شائبه‌های زیادی را به دنبال داشت، تا جایی که حتی صدای برخی

علی لاریجانی خطاب به شورای نگهبان:

مرحمت فرمایید مهر محرمانه را حذف کنید

عکس: میزبان

صفحه ۴

حرف اول

اینجا چراغی روشن است

شهرزاد همتی

روزهای رفته بر ما روزهای خوبی نبود. حالا دو سال است که خبرنگاران منتظرند تا بتوانند خبری خوب را مخایره کنند و تصویری از یک شادی جمعی با عکسی پر از چشم‌های خندان روی صفحه یک رسانه‌ها بنشینند. این انگار هم خبرنگاران به اخبار فوری عادت کرده‌اند و هم مخاطب باورش نمی‌شود که یک روز بدون خبر بد بگذرد. حال خبرنگاران هم نمونه‌ای از شرایط امروز همه مردم ایران است؛ مردمی که مرگ بخشی از زندگی روزانه آنها شده و خبرنگارانی که هم مرگ را مخایره می‌کنند و هم بر داغ عزیزانشان جامه سیاه می‌پوشانند. این تنها یک سوی ماجرا برای روزنامه‌نگاران در سال‌های اخیر است. این در شرایطی است که بحران اقتصادی، سانسور و تعطیلی رسانه‌ها جامعه روزنامه‌نگاران را کوچک‌تر و کم‌جان‌تر می‌کند. دوام‌آوردن کار ساده‌ای نیست. اخباری هم که به گوش می‌رسد، حاکی از آن است که قرار نیست اتفاق بهتری برای روزنامه‌نگاران و فضای رسانه کشور بیفتد. در صورت اجرائی شدن طرح صیانت از فضای مجازی و تنگ‌تر شدن عرصه آزادی بیان، ضربه دیگری بر پیکره کم‌جان روزنامه‌نگاری ایران وارد می‌شود. رسانه‌ها در ایران سال‌هاست که به دلیل سانسور، مخاطبان خود را از دست می‌دهند.

ادامه در صفحه ۹

یادداشت

مهاجران افغانستانی و انتخابات اخیر در ایران

احسان هوشمند

است؛ اما تجارب جدید در دنیا می‌تواند مورد استفاده قانون‌گذاران و کارشناسان این حوزه قرار گیرد تا تسهیلاتی برای حضور این گروه بزرگ مستقر در کشور فراهم شود و حتی برای برخی از این شهروندان به‌ویژه آتانی که چند دهه مستقر در ایران حضور داشته و بالیده‌اند و به مدرسه و دانشگاه وارد شده‌اند یا به صورت آبرومندی به کسب‌وکار اشتغال داشته‌اند و فرزندان‌شان نیز در ایران متولد شده‌اند، شرایط کسب تابعیت تسهیل شود.

۳- در هفته‌های گذشته یکی از رسانه‌های افغانستانی گزارشی منتشر کرد. در این گزارش اشاره شده که در جلسه‌ای که با حضور تعدادی از شخصیت‌های شناخته‌شده و محترم افغانستانی و شماری از مسئولان سیاسی و دیگر شخصیت‌های ایرانی برگزار شده، این مطالب طرح شده است: «در این نشست حاضران گفتند که مهاجران افغانستانی در ایران، دارای ظرفیت بسیار خوبی هستند که اگر برنامه‌ریزی درست شود، می‌توانند مفید واقع شوند. آنان می‌گویند که در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۸ جوزا/ خرداد، بخش کوچکی از این ظرفیت تجلی پیدا کرد. مهاجران، تأثیرگذاری جالبی برای پرشور برگزارشدن انتخابات... داشتند. حاضران در این نشست اعلام کردند که مهاجران توانستند حتی بیشتر از شهروندان درجه یک ایرانی به وظایف خود عمل کنند؛ بنابراین دولت آینده جمهوری اسلامی ایران، مهاجران را باید حداقل به‌عنوان شهروندان درجه یک به رسمیت بشناسد». همچنین یکی از شخصیت‌های سیاسی افغانستانی اعلام کرد: «مرکز فعالیت‌های فرهنگی-اجتماعی تیبان افغانستان به‌عنوان بزرگ‌ترین تشکل اسلامی افغانستانی، با وصف آن که افتخار آن را پیدا کرد تا در عرصه انتخابات ریاست‌جمهوری ایران، برای اولین بار در تاریخ حیات خود، اتخاذ موضع کرده... باز هم آمادگی دارد تا درباره مسائل داخل افغانستان و نیز مهاجران آن در ایران، طرح و برنامه مورد نیاز را ارائه کند تا در پرتو آن، تعامل سازنده و مثبت میان ایران و افغانستان با قدرت به جریان افتاده و به سرعت و گستردگی لازم به پیش برود».

۴- همان‌گونه که گفته شد، باید دو وجه و بعد از موضوع مهاجران افغانستانی را از هم تفکیک کرد. نخست گروه‌گشایی حقوقی و قانونی از مسائل و مشکلات عدیده و گوناگون پیش‌روی مهاجران و میهمانان ارجمند افغانستانی در ایران و دوم رعایت قوانین روش و صریح کشور مبنی بر عدم مجوز مبنی بر حضور اتباع خارجی در فرآیندهای سیاسی داخلی کشور و در نتیجه پرهیز از هر نوع استفاده فرافقانونی یا دوزدن قانون در این باره.

صفحه ۲

ادامه در صفحه ۹

یادداشت

نقیده قانونی انتخاب شهردار

محمدرضا آقابابیان وکیل پایه‌یک دادگستری

می‌شوند. با این تعریف در ایران امروز، اداره امور شهرها مطابق قانون نویدید شورای شهر متکی بر شهرداران به‌عنوان دولت‌های محلی دموکراتیک است که بر مدل شورا، شهردار، شوراباری، شورا مدیر، کمیسیون، نشست شهری باز و نشست نمایندگان شهری استوار است. به هر حال به قرار اطلاع آقای دکتر زاگانی نماینده مشروطیت در ۱۲۸۵ هجری شمسی آغاز شده است. پس از آن، نهادهای دموکراتیک شهری در ایران تحت تأثیر تحولات سیاسی دچار تغییرات زیادی شد و با افت‌وخیزهای زیاد تاکنون ادامه داشته است. حقوق و تکالیف مردم فی‌الحال نیازمند بازتعریف دوباره از دولت محلی است؛ زیرا بر مبنای این دیدگاه مردم اصل و محور اداره جامعه تلقی می‌شوند. در ادبیات سیاسی ایران نیز نگاه جدید به مفهوم حاکمیت محلی که ارزش و اعتبار دولت محلی را در خدمتگزاری به مردم منبعث از قانون اساسی به‌عنوان «ام‌القوانین» و میثاق ملت و دولت می‌داند و غفلت از رسیدگی به خواست‌های آنان را گناهی جزوا/ خرداد، بخش کوچکی از این ظرفیت تجلی پیدا کرد. مهاجران، تأثیرگذاری جالبی برای پرشور برگزارشدن انتخابات... داشتند. حاضران در این نشست اعلام کردند که مهاجران توانستند حتی بیشتر از شهروندان درجه یک ایرانی به وظایف خود عمل کنند؛ بنابراین دولت آینده جمهوری اسلامی ایران، مهاجران را باید حداقل به‌عنوان شهروندان درجه یک به رسمیت بشناسد». همچنین یکی از شخصیت‌های سیاسی افغانستانی اعلام کرد: «مرکز فعالیت‌های فرهنگی-اجتماعی تیبان افغانستان به‌عنوان بزرگ‌ترین تشکل اسلامی افغانستانی، با وصف آن که افتخار آن را پیدا کرد تا در عرصه انتخابات ریاست‌جمهوری ایران، برای اولین بار در تاریخ حیات خود، اتخاذ موضع کرده... باز هم آمادگی دارد تا درباره مسائل داخل افغانستان و نیز مهاجران آن در ایران، طرح و برنامه مورد نیاز را ارائه کند تا در پرتو آن، تعامل سازنده و مثبت میان ایران و افغانستان با قدرت به جریان افتاده و به سرعت و گستردگی لازم به پیش برود».

ادامه در صفحه ۵

جناب آقایان مجید و سجاد همتی مصیبت وارده را تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند سبحان برای آن مرحوم رحمت واسعه و برای بازماندگان صبر آرزو مندیم. چاپ صمیم

جناب آقای دکتر محسن امین زاده مصیبت گذشت مادر گرامیتان را تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند سبحان برای آن مرحومه رحمت واسعه و برای بازماندگان صبر آرزو مندیم. مهدی رحمانیان - احمد غلامی

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق ۸۶۰۳۶۱۱۹

انا لله و انا الیه راجعون جناب آقای دکتر محسن امین زاده در گذشت مادر گرامیتان را به‌شما و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم. از درگاه الهی صبر و شکیبایی برای جنابعالی و غفران و آمرزش برای آن بانوی بزرگواری مسنلت داریم که در جوار رحمت حضرت حق ماوا گرفته است. محمدعلی اکبری، رضا نهرانی، سعید حجازیان، هادی خانیکی عبدالعلی رضایی، عباس عبیدی، علیرضا علوی تبار محمدجواد غلامرضا کاشی، محسن کوردزی، کامبیز نوروزی

تیترا دو

برچیدن سفره رانت هزاران میلیاردی

ناگفته‌های دبیر کمیسیون واگذاری و بازپس‌گیری املاک شهرداری تهران

صفحه ۵

تیترها

طالبان در نقطه صفر مرزی

صفحه ۴

ضرب‌الاجل رئیسی برای نهایی کردن طرح تحول در نحوه مقابله با کرونا

صفحه ۴

کاروان ایران با ۷ مدال به کارش در توکیو پایان داد

پایان المپیک با طلای عجیب

صفحه ۱۱

یادداشت

روز سیاه مزار

کمال‌الدین دعایی

تسلط طالبان بر کابل، پایتخت افغانستان، در سال ۱۹۹۶، آغاز سرکوبی قوم هزاره و هرگونه تلبور باورهای شیعی آنها بود. عاشورا و نوروز به یکسان ممنوع شد. این اقلیت قومی که بعد از سال‌ها انزوا و محرومیت، اندکی آزادی و برابری را در کنار دیگر اقوام افغان تجربه کرده بود، حالا حکومت طالبان بر افغانستان را بزرگ‌ترین خطر وجودی خود می‌دید. آنها به «جبهه متحد اسلامی» مسعود پیوستند و نقش اصلی را در حفظ فلات هزاره‌جات و شهر شمالی مزارشریف بر عهده داشتند. بهار سال ۱۹۹۷ طالبان توانستند خط نیروهای مقاومت در اطراف مزارشریف را متلاشی کنند و وارد شهر شوند. شیعیان، «نامسلمان» اعلام شدند و دستور خلع سلاح صادر شد؛ اما هزاره‌های مزار به‌جای تسلیم، با طالبان درگیر شدند و شهر به تله مرگ طالبان تبدیل شد. صدها نفر از سربازان طالب که به اسارت درآمدند، دسته‌جمعی کتار شدند. این بزرگ‌ترین شکست طالبان پیش از حمله آمریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱ بود و به کینه‌ای خونین دامن زد که به یک اندازه ماهیت قومی و مذهبی داشت. عملیات انتقام از تابستان همان سال آغاز شد. طالبان منطقه هزاره‌جات را در محاصره قرار داد و تحمیل گرسنگی در زمستان، باعث مرگ هزاران نفر از مردم منطقه شد. یورش دوباره طالبان در تابستان سال آینده، نقطه اوج کین‌خواهی طالبان بود. فاجعه‌ای که نیروهای طالب در روز ۱۷ اسد (مرداد) ۱۳۷۷ (هشتم آگوست ۱۹۹۸) و روزهای پس از آن به بار آوردند، یکی از مرگ‌بارترین کشتارهای همگانی غیرنظامیان در دو دهه درگیری‌های نظامی در افغانستان بود. مزارشریف آخرین منطقه شهری عمده‌ای بود که در مقابل سلطه بی‌رحمانه طالبان بر افغانستان مقاومت کرده بود؛ اما تا پیش از صبح‌گاه روز شنبه که صدای تیراندازی‌ها آسمان مزار را سیاه کرد، تقریباً هیچ‌کس از اهالی شهر خبر نداشت که اغلب نیروهای مدافع مزار شبانه گریخته‌اند و دروازه‌های شهر را به طالبان واگذاشته‌اند. بر اساس گزارش‌ها، جوخه‌های آتش طالبان در اولین حمله سوار بر خودروهای سنگین وارد شهر شدند و هرکسی را که می‌دیدند، فارغ از قومیتش، با آتش مسلسل به خاک و خون می‌کشیدند تا هرگونه اثری از مقاومت را بخشکانند.

ادامه در صفحه ۲